

vedrører dens reent praktiske Side. Jeg vil da tillade mig at henstille til den hvidterede Finantsminister, om det, hvis den nye Krigsstatlov, som er forelagt her til Behandling, ikke bliver tagen tilbage, kan antages, at der i det kommende Finantsaar for Sjyllands Bedkommende vil blive opkrævet Krigsstat i Genhold til begge disse Love? Saaledes som Forholdene ere, anseer jeg dette for at være en praktisk Umulighed, naar man ikke vil bringe det dertil, at en Mængde Eiendomme komme under Auktionshammeren til tvunget Salg. Næst efter denne Forespørgsel vil jeg tillade mig at henstille, om Ministeriet, hvis det ikke skulde beslutte sig til enten at tage Krigsstatloven tilbage eller at estergive Krigsstaten for Sjyllands Bedkommende, ikke vil være fattet paa at komme Sjylland til Hjælp ved Laan, for hvilke Amtsrådene kunde garantere, hvorved Befolkningen blev istand til at dække den Deel af den dobbelte Krigsstat, som det i Genhold til den tidligere Lov vil blive paalagt Sjylland at udrede. Jeg ønsker ikke her at være Repræsentant for jydsk Interesses eller overhovedet for nogen provindsiel Interesse, men jeg troer, at man, naar man tager Forholdene, som de ere, ikke kan forsvare overfor Befolkningen at undlade at gøre opmærksom paa de af mig fremdragne Punkter, der, efter som Forholdene i Sjylland ere, ville fremkalde en stærkende Modsvælgning.

Formanden: Da det ærede Medlems Bemærkninger nærmest sluttede sig til det særlige Lovforslag, som er forelagt om Udredelse af Krigsstat i næste Finantsaar, finder jeg mig foranlediget til at udtale, at jeg dog skulde ønske, at man ikke under nærværende Sag, hvor Spørgsmaalet, om den nævnte Lov kan blive gennemført eller ikke, ikke ligger for, gaaer for dybt ind paa Forhandlingerne derom.

Ischering: Jeg troer, man skal være overordentlig varsom med at vige tilbage fra at opkræve de Skatter, som Omstændighederne medføre. Der kan ikke mere være Spørgsmaal om, at den Mangel paa Evne, som kan være tilstede, hidrører fra Krigen, men Mangelen paa Skatteevne, hidrørende fra andre Om-

stændigheder, kan ramme hele Landet, og en Betragtning af dette Spørgsmaal maa føre til ganske andre Resultater end dem, hvortil vi kunne komme, idet vi vænne os til at estergive provinds- eller byviis. Jeg vil ved Wændingsforslag gjøre mig al den Flid, jeg kan, for at der ikke estergives i Skattekravet paa Fredericia, men kun for de Fredericianere, som paa Grund af Forholdene ikke ere istand til at hyde Skat. Skald det skulde erkjendes, at Byen Fredericia virkelig paa Grund af Forholdene kan trænge til en Hjælp, vil jeg foreslaae, at denne Hjælp ydes paa den Maade, at den Skat, der paahviler Fredericianere, foræres Kommunen Fredericia, saaledes at denne kommer til at bømme om, hvem den vil estergive Skattebyrden. Man skal vel lægge Mærke til, at det Lar, der skal afgive Maalestoffet for, hvad Fredericianerne skulle betale, nemlig 1863, har været et meget gunstigt Lar netop for Fredericia, og det Samme har i det Hele været Tilfældet med de nærmeste Lar ved de Jernbanearbejder, som foretages der, og ved at Tærbslen fra Fyen til Sjylland tvinges om ad denne Vej. Det vilde derfor efter min Mening være i allerhøieste Grad upassende og tillige et meget slet Præcedens, om man i dette Dieblik estergav de Fredericianere Noget, hvis Mangel paa Evne til at betale ikke var beviist. At estergive Skat for en heel Kreds maa have en ganske anden Grund end den, der her kan gives, og saalænge der ikke foreligger os en Opjørelse af Fredericianernes Skatteevne, skulle vi ikke estergive nogen Skat for Fredericia. Det er, som sagt, en hverst farlig Vej at betragte, og vi ville snart see, hvorledes det smitter; den Evne efter den Anden vil, og det omtrent med samme Berettigelse — det vil være vanskeligt at sætte Grændsen derfor — komme og sige: Man maa estergive mig Skatten, thi jeg kan ikke betale. Bliker det, at der er endeel, som ikke kan betale, en Grund, hvorfor man saa at sige en masse, en bloc skal estergive Skat til de forskellige Steder, saaledes at ogsaa de, som meget godt kunne betale, gaae frie, komme vi til at begaae en Uretfærdighed, idet Retfærdigheden med Hensyn til al Skatopkrævning ligger i Righed i Behandlingen.